

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25288

гр. София, 28.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА

като разгледа докладваното от РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА Гражданско дело № 20221110116435 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба, подадена от П. И. Ш. срещу „ФИРМА“, дружество с ограничена отговорност, регистрирано в ирландския регистър на дружествата с рег. № 104547, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, с която моли съда да постави решение, с което да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищеца сумата в размер на 1025 лв., представляваща направени разноски по ч.гр.д. № 6956/2020 г. по описа на СГС, ГО, I – 29 състав.

Ищецът излага, че възникнало облигационно правоотношение с ответника по договор за превоз на пътници, като закупил два самолетни билета на стойност 228,19 евро. Договорът бил обективиран чрез резервация с номер N8VL7Q. На 17.05.2020 г. ищецът бил уведомен, че всички полети по резервацията са отменени. Ищецът направил искане за възстановяване на платените суми, като с искането си направил изявление за разваляне на договор за превоз поради неизпълнение от страна на ответника и поискал връщане на платената от него сума по процесната резервация. С отговор от 27.06.2020 г., изпратен до ищеца на електронната поща на процесуалния му представител, ответникът бил наясно, че ищецът е поискал възстановяване на заплатената сума за полетите, а не издаване на ваучер. Към 06.07.2020 г. ответникът не възстановил сумата на ищеца и поради това била входирана молба за издаване на европейска заповед за плащане, формуляр А пред СГС като било образувано ч.гр.д. № 6956/2020 г. Молбата на ищеца била уважена и била издадена европейска заповед за плащане. В хода на съдебното производство на 02.08.2020 г. ответното дружество възстановило платените на ищеца суми за двата самостоятелни билета, като превело по банков път сумата от 450,76 лв. , представляваща равностойността на 228,19 евро по съответния валутен обменен курс. С молба от 03.09.2020 г., депозирана по ч.гр.д. № 6956/2020 г. по описа на СГС, ГО, I – 29 състав ищецът уведомил съда за постъпилото плащане, като посочил, че претендира заплащане разноските по делото. С влязло в сила определение от 04.06.2021 г. СГС прекратил производството по ч.гр.д. № 6956/2020 г. поради изчерване на неговия предмет и препратил на основание чл. 626 ГПК материалите

по делото на Софийски районен съд за продължаване на съдопроизводствените действия. Указал е на заявителя да довнесе дължимата държавна такса, което указание ищецът е изпълнил. Излага, че видно от отговора на авиопревозвача, изпратен по електронна поща на процесуалния представител на ищеца на 27.06.2020 г., ответното дружество е възприело искането на ищеца за възстановяване на заплатената сума за полетите. Неизпълнявайки задължението си да върне заплатената сума веднага след поканата, ответникът изпаднал в забава и е станал причина за образуване на ч.гр.д. № 6956/2020 г. по описа на СГС, ГО, I – 29 състав, поради което ответникът следва да понесе отговорността за направените по делото разноски. Претендира направените деловодни разноски по настоящото производство.

Ответникът оспорва предявените искове. Твърди, че не е станал повод за завеждане на делото. Поддържа, че е възстановил сумите още преди издаване на европейската заповед за плащане. Моли разноските да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Съдът намира, че производството по така подадената искова молба е недопустимо.

Отговорността за направените разноски е обективна, невиновна, същата може да съществува само по висящ процес и не може да се търси в отделно производство. Не съществува правен ред и правен способ, с които да се претендират заплащане на разноски със самостоятелна искова претенция. С оглед на гореизложеното претенцията за заплащане на исканата сума, се явява недопустима. Отговорността за разноски не е отговорност за вреди, защото обхваща само направените по делото разноски. Съгласно съдебната практика /напр. - решение № 67 от 3.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2944/2013 г., IV г. о., решение № 414 от 27.07.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1049/2008 г., IV г. о., решение № 54 от 17.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5091/2015 г., IV г. о., ГК/, отговорността за разноски по делото представлява правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на тази страна, в чиято полза съдът е решил делото. При ангажирането на отговорност за разноски е налице и една пречка пред реализирането □ – такава отговорност се реализира единствено в хода на висящ процес, като е възможно това да стане с крайния акт по същество или с допълнително съдебно определение. Разноски не могат да бъдат присъждани след края на процеса, в който са направени.

Възможно е и правото на кредитора да е отречено с влязлото в сила решение, но въпреки това разноски да му се дължат (основателно предизвикан процес, който формално не е завършил благоприятно за страната). Така при извършено плащане на парично вземане в хода на процеса искът ще бъде отхвърлен, но процесът ще е бил основателно заведен и поради това на ищеца се дължат разноски според практиката на ВКС – /вж. т. 10в и 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК; Определение № 688/02.10.2014 г. по ч. т. д. № 2337/2014 г., I ТО; Определение № 674/23.11.2011 г. по ч. гр. д. № 597/2011 г., IV ГО/.

В случая съдът съгласно чл. 235, ал. 3 ГПК е длъжен при постановяване на решението си да отчете настъпилите в хода на производството обстоятелства, които са от значение за спорното право, като плащането на претендираната сума с исковата молба представлява обстоятелство, което следва да бъде отчетено и обуславя извод за отхвърляне на исковата претенция. В случая обаче плащането е извършено след подаване на молбата за

издаване на европейска заповед за плащане и преди подаване на исковата молба, поради което ищецът няма правен интерес от предявяване на вземането, предмет на европейската заповед.

Поради изложеното, съдът намира, че производството по настоящето дело следва да бъде прекратено, като процесуално недопустимо, тъй като не може разноските да бъдат предмет на самостоятелно производство.

Въпреки това плащането от страна на ответника е извършено след депозиране на молбата за издаване на европейска заповед за плащане, поради което съдът намира, че с поведението си ответникът е станал причина за завеждане на делото, с оглед на което дължи направените по делата разноски. С подаденото възражение и отговор ответникът е направил възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което е основателно. С оглед фактическата и правна сложност на делото и като взе предвид материалния интерес, съдът намира, че следва да намали заплатеното адвокатско възнаграждение на сумата от 300 лв. за всяко от производствата.

С оглед на изложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от общо 650 лв., от които 50 лв. държавна такса и 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 16435/2022г. по описа на Софийски районен съд, 35-ти състав.

ОСЪЖДА „ФИРМА“, дружество с ограничена отговорност, регистрирано в ирландския регистър на дружествата с рег. № 104547, със седалище и адрес на управление: АДРЕС да заплати на П. И. Ш., ЕГН *****, на основание чл. 78 ГПК, сумата от 650 лв., представляваща направените в настоящето производство и в производството по ч. гр. д. № 6956/2020г. по описа на СГС разноски.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в едноседмичен срок от получаване на репис от страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____